

Contribució á la història del *Canis familiaris* Linnæus

Els instints del *Canis familiaris* han sigut, y son, per la educació refinats. Si no tè aquesta especie la comprensió demostrada per certes especies de quadrumans, tè en cambi una adaptació á la obra del home, una comunicació ab son esperit, que no tè cap d' aquelles especies, per possehir la adhesió al meteix, com sa qualitat dominant. Cap animal demostra al home un amor tan desinteressat, sino es el *Rubecula familiaris* Blyth, ó Pit-roig, aucell que per l' adhesió al home pot comparárseli.

El *Canis familiaris* es la especie que presenta una major diferenciació en el físich y en el psíquich, en virtut de les qualitats esmentades.

La comprensió del *Canis familiaris* es remarcabilíssima, y s' es dit ja que ell llegeix en la mirada del seu amò lo que aquet li vol dir, ó li diu. Nombrosíssimes son les anécdotes referents al esmentat animal, que posen á la vista son psíquich. Avuy puch oferir les següents observacions fetes per un amich mèu, D. Emili T. Napoleón, sobre un gós de raça barrejada, que va tenir durant uns tres anys (de 1899 á 1902, en que morí). Era de talla petita: son pel, de uns tres centímetres de llarch, era sedós y riçat.

Heus açí lo contat pe'l esmentat amich:

«Al tornar á casa, si no havia vingut ningú á preguntar per mi, el gós se concretava á venirme á rebre á la porta, entrava al despatx, se posava á terra extés com si 'm demanés caricies. Mes, si qualque ó qualques persones havien vingut á veurem durant la estona que m' havia trovat fora, no s' ajeya a terra, sino que esperava que jo estigués assegut, y allavors s' enfilava damunt de la meva falda, y axecantse dret me posava eis peus devaners damunt mon pit, m' ensumava, me donava ab el morro tres ó quatre copets en ensemps que esbufegava suaument, y finalment donava dos ó tres petits lladruchs y saltava á terra. Axó ho va fer després que feya dos anys de tenirlo, ó sigui quan l' animal tenia d' edat el esmentat temps, no haventse oblidat ni un sol día de fer-me aquestes demostracions.»

EMILI TARRÉ

Barcelona, 7 Maig 1908.